

עפ"ג 36509/01/22 - רשיד אל שיך נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 36509-01-22
09 מרץ 2022

לפני כבוד סגן הנשיאה אליהו ביתן - אב"ד
כבוד השופטת גאולה לוין
כבוד השופט איתי ברסלר-גונן

המערער: רשיד אל שיך
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
נוכחים: המערער וב"כ עו"ד נתי טרבלסי
ב"כ המשיבה עו"ד ציון קינן - פמ"ד
פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר כי ביום 11.01.2018 סמוך לשעה 12:30, בתל שבע, המערער נסע ברכבו לעבר המתלונן, פגע בו באמצעות רכבו והמתלונן נפל לרצפה. המתלונן אמר למערער "אל תהרוג אותי, אל תהרוג אותי", והמערער נסע מהמקום. כתוצאה מפגיעת הרכב במתלונן, נגרמה למתלונן חבלה של ממש שהתבטאה בשפשופים ברגלו השמאלית והוא נזקק לטיפול רפואי ורגלו גובסה.

במסגרת פרשת העונש, שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המערער. צוין בו שהמערער בן 45. נשוי לשתי נשים ואב ל- 12 ילדים. עובד כחשמלאי במפעל "טבע" וכמורה במשרה חלקית. המערער מוכר לשירות המבחן מתיק קודם, על רקע עבירת אלימות במשפחה, אז שולב במסגרת טיפולית, ועבר טיפול פרטני וקבוצתי. שירות המבחן התרשם, שהמערער מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, מתקשה להכיר בתוצאותיהם והשלכותיהם, ומתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלונן. וניכר שהוא מטשטש ומצמצם את התנהגותו הבעייתית. שירות המבחן הציע למערער להשתלב בהליך טיפולי, אך הוא סירב בציינו כי אינו רואה בעייתיות כלשהי בהתנהגותו. ובסופו של דבר שירות המבחן המליץ להטיל על המערער עונש מאסר קצר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה.

בית המשפט הפנה את המערער לממונה על עבודות השירות אשר חיווה דעתו שהמערער מתאים לביצוע עבודות שירות.

בית המשפט עמד על הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, על מידת הפגיעה בהם, על מדיניות הענישה הנהוגה - תוך שהפנה לפסיקה, ועל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש, בית המשפט ציין את עברו הפלילי של המערער, ואת התרשמות שירות המבחן ממנו. קבע כי העונש שיש להטיל מצוי ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם שנקבע. ובסופם של דברים הטיל על המערער שנת

מאסר בפועל. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות אלימות למעט תיגרה. התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות תוך שלוש שנים. ופיצוי למתלון בסך 30,000 ₪.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער מציין את נסיבותיו של המערער - אב ל- 12 ילדים ששלושה מהם נכים בדרגה של 100%, שהוא המפרנס היחידי במשפחה; את העובדה שהעבירה בוצעה בשנת 2018 ומאז המערער לא ביצע עבירות נוספות; את הודאת המערער, שחסכה זמן שיפוט; ואת העובדה ששירות המבחן המליץ על מאסר בעבודות שירות ובית המשפט הפנה את המערער לממונה על עבודות השירות אשר מצא שהוא מתאים לביצוע עבודות שירות. טוען שבית המשפט זקף לחובת המערער נתונים שלא נכללו בכתב האישום ולא התחשב בפיצוי ששולם למתלון במסגרת הסולחה. וטוען כי עונש המאסר שהוטל על המערער חורג לחומרה מהראוי ומבקש להתערב בו ולהורות שהמערער ישא את המאסר שייגזר עליו בעבודות שירות. הודעת הערעור כללה ערעור על גובה הפיצוי שנקבע למערער אולם במהלך הדיון היום המערער חזר בו מהערעור על רכיב זה.

ב"כ המשיבה טען שמעשי המערער הצדיקו ייחוס עבירה חמורה יותר ועונש חמור יותר, ושבסופו של דבר יש לבחון את הלימת העונש שהוטל למעשה העבירה בנסיבותיו. וכאן המעשה חמור ומצדיק את העונש שהוטל. וביקש לדחות את הערעור.

קראנו את כלל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו להתערב במידת מה בתקופת המאסר שנקבעה למערער.

נוכח החשיבות הרבה והמעמד הגבוה של ערכי שמירת החיים והגוף, והשפעת עבירות האלימות על הפרט ועל החברה, מדיניות הענישה הנהוגה לגבי עבירות אלימות שבמסגרתן נעשה שימוש בכלי תקיפה הינה של חומרה מובהקת. ככל שמסוכנות כלי התקיפה גבוהה יותר כך הסיכון לפגיעה חמורה בערכים החברתיים המוגנים גדול יותר, ובהתאם לכך ההצדקה לענישה חמורה ומרתיעה.

נסיעה ברכב לעבר אדם כדי לפגוע בו הינה מעשה חמור ומסוכן, העלול לגרום לפגיעה קשה ואף למוות. וכבר היו דברים מעולם. העובדה שבמקרה זה הפגיעה הגופנית שנגרמה למתלון מתונה יחסית, אינה צריכה לעמעם את חומרת המעשה ואת הסכנה הכרוכה בו. ובדרך כלל מעשה שכזה משכלל מטבעו עבירות חמורות יותר מאשר עבירת התקיפה שיוחסה למערער ובהתאם לכך העונש המוטל כולל רכיב מאסר משמעותי. (ראה והשווה ע"פ 4771/14 אדהם ענאיה נ' מדינת ישראל (23.09.2014) בו הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 7899/12 עיסא אל סעדי נ' מדינת ישראל (20.03.2013) בו הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 1229/10 טארק מג'דוב נ' מדינת ישראל (05.08.2010) בו הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 7760/15 מדינת ישראל נ' עומרי הייב (10.05.2016) בו הוטלה שנת מאסר בפועל - אמנם מקרים אלה שונים לחומרה מענייננו, אם בשל חומרת העבירות שיוחסו ואם בהקשר של הפגיעות שנגרמו, אולם יש בהם כדי לתת מושג על ההתייחסות העונשית למקרים של פגיעה מכוונת באמצעות כלי רכב).

לצד מרכיבי חומרה אלה, יש ממש בטענות הסנגור על כך שבית המשפט זקף לחובת המערער נתוני חומרה שלא נכללו בכתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו, ובמיוחד הטענה שהמערער ברח ממקום האירוע מבלי שדאג שיוענק למתלונן טיפול רפואי. עובדות אלה, המשכללות עקרונית עבירה של הפקרה לאחר פגיעה, לא נכללו בכתב האישום ולא היה מקום לזקפן לחובת המערער. ובסופו של דבר העבירה בה הורשע המערער הינה תקיפה לפי סעיף 380 בחוק העונשין.

האירוע התרחש לפני למעלה מארבע שנים ומאז המערער לא הסתבך בעבירות נוספות.

המערער בן 45 אב למשפחה גדולה ובה שלושה ילדים חולים. ששירות המבחן תיאר כבעל מערכת ערכים נורמטיבית ברובה, שאיננו בעל דפוסי עבריינות מושרשים. אשר טרם נשא מאסר.

נוכח האמור החלטנו להעמיד את תקופת המאסר בפועל של המערער על 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו. יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינן.

ניתן היום, ו' אדר ב' תשפ"ב, 09 מרץ 2022, במעמד הצדדים.

איתי ברסלר-גונן, שופט

גאולה לוין, שופטת

אליהו ביתן, שופט, סגן הנשיאה